

La noia de l'agulla

Títol original: *Pigen med nålen* (AKA: *The Girl with the Needle*) **Direcció:** Magnus von Horn **Guió:** Line Langebek Knudsen, Magnus von Horn **País:** Dinamarca **Durada:** 122 min
Any: 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Vic Carmen Sonne, Trine Dyrholm, Besir Zeciri, Ava Knox... **Música:** Frederikke Hoffmeier **Fotografia:** Michal Dymek (B&W)
Distribuïdora: Adso Films **Estrena a Espanya:** 21/03/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en català / Versió original en danès, amb subtítols en català

SINOPSI

Copenhaguen, 1919. La Karoline, embarassada i sense feina, és acollida per la Dagmar, una dona que gestiona una agència d'adopcions clandestina. Entre elles neix un fort vincle, però un descobriment impactant sobre la feina de la Dagmar farà que la Karoline s'hagi d'enfrontar a una dura realitat. (gencat.cat)

CRÍTICA

Des de fa uns anys, cert cinema fantàstic ha patentat la idea que el que és monstruós no és més que un gran guinyol on els éssers deformes del circ acaben sent entranyables enmig d'atmosferes que pretenen ressuscitar velles essències gòtiques transformades pel filtre postmodern. No cal anar gaire lluny, només cal explorar aquest corrent que transiten des de Guillermo del Toro fins a Yorgos Lanthimos per trobar certes aparences de monstruositat. Què passa quan aquesta monstruositat es manifesta amb tota la crueltat i sense concessions? A quina tradició remet aquesta monstruositat? Si explorem una mica en la història del cinema i ens quedem per un moment en una figura com Erich Von Stroheim ens situariem en un altre terreny. En una pel·lícula com *Avarícia*, la pulsio dels diners destrueix els éssers humans, els atrapa en una espiral que condueix a la bogeria i a la destrucció. En temps del cinema mut no hi havia espai per a la nostàlgia, ni per al simulacre. El filòsof Gilles Deleuze parla de l'existència d'una imatge pulsio per referir-se a allò ocult que cert cinema d'arrel naturalista treu a la llum, però també parla de la *felure*, entesa com una tara interior que porta els personatges cap a la pobresa moral.

The Girl With The Needle de Magnus Von Horn és una excel·lent pel·lícula danesa que es pregunta si és possible recuperar el que queda del naturalisme en el nostre present. I ho fa partint d'una història real situada als anys posteriors a la Primera Guerra Mundial. Les imatges en blanc i negre ens traslladen al territori del melodrama més pur. Amb un pols admirable i un impagable sentit d'una sordidesa que no admet concessions, Magnus Von Horn ens convida a conèixer la història de la Karoline, una noia miserable que no pot pagar la seva pensio, que viu a les clavegueres de la societat perquè el seu marit ha marxat al front i no en sap res. Un dia, coneix un noi ric que la deixa embarassada. Quan comença el procés de gestacio apareix el marit i el pare ric per no perdre els privilegis de classe, abandona la Karoline. El marit porta les ferides de la guerra a la cara, és un *gueule-cassé* –cara destruïda– transformat en un autèntic monstre físic, en un *freak* de barraca de fira. Von Horn decideix en la seva pel·lícula buscar la manera de confrontar aquesta deformitat física amb la deformitat moral de l'època i, en concret, amb la deformitat moral d'un món on la pulsio de mort és present. La Karoline coneix una dona que compra nens no desitjats, però no sabem quin és el destí d'aquestes criatures. Tot es va enfosquant de manera progressiva, la Karoline podria ser una pobra víctima sense possibilitats d'assolir la redempcio, però la pel·lícula va per una altra banda. La dona que compra fills també podria ser Vera Drake, protagonista d'una coneguda pel·lícula de Mike Leigh, o de *La infanticida*, un sòrdid drama de finals del XIX escrit per Víctor Català. Tanmateix, som en aquest món terrible, en el qual la caricatura no és la del gran guinyol postmodern, ja que està més a prop d'aquestes altres caricatures deformes de la sordidesa que en plena República de Weimar van reflectir la pintura d'Otto Dix o de George Grosz. No és la pel·lícula que recomanaries a un amic, però no deixa de ser una obra excel·lent, sense concessions.

Àngel Quintana - caimanediciones.es